

dosarul nr. 3ra-683/19

prima instanță: Judecătoria Soroca, sediul central (O. Jamba)

instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (S. Procopciuc, E. Grumeza, N. Chircu)

ÎNCHEIERE

29 mai 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Mariana Pitic
Nicolae Craiu
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului depus de Grabovschi Alexandr,
reprezentat de avocatul Felișcan Victor,

în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă
de Grabovschi Alexandr împotriva Inspectoratului de Stat al Muncii și Stăvilă
Dumitru cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 13 noiembrie 2018 a Curții de Apel Bălți prin care a
fost respins apelul depus de Grabovschi Alexandr și a fost menținută hotărârea din
26 iulie 2018 a Judecătoriei Soroca, sediul central

c o n s t a t ă

La 17 aprilie 2018 Grabovschi Alexandr a depus cerere de chemare în
judecată împotriva Inspectoratului de Stat al Muncii și Stăvilă Dumitru cu privire la
contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că prin decizia Curții de Apel
Bălți s-a decis restabilirea sa în funcția de șef al filialei Soroca ÎS „Gărilor și Stațiile
Auto”, încasarea unui salariu mediu lunar pentru absența forțată de la muncă în
mărime de 5164,7 lei.

La 07 februarie 2017, în prezența colaboratorilor Inspectoratului de Poliție
Soroca i-a fost înmănată copia ordinului nr.32-p din 06.02.2018 cu privire la
restabilirea sa în funcție, deoarece reprezentantul angajatorului a refuzat să-i
înmâneze o copie autenticată a ordinului.

A menționat că în pofida faptului că a fost restabilit în funcție și avea statut
de salariat al unității, angajatorul a continuat să creeze impedimente în realizarea
efectivă a drepturilor și obligațiilor salariale, în special nu i-a permis să aibă acces la
locul de muncă, i-a creat condiții inumane de muncă etc.

A depus o plângere la Inspectoratul de Stat al Muncii, recepționată la
23.02.2018, în care s-a plâns pe următoarele grave încălcări ale legislației muncii :
angajatorul nu i-a oferit loc de muncă; nu dispune elementar de un scaun, masă de
lucru; s-a ordonat să nu i se permită accesul în toate încăperile de lucru ale filialei;
dânsul stă ca un pasager în holul gării, în condiții de frig, umezeală și vânt. A notat

că condițiile în care lucrează sunt inumane, degradante, îi cauzează daune sănătății fizice și psihice, determinându-l să părăsească locul de muncă.

A formulat următoarele revendicări în cererea prealabilă: examinarea în regim de urgență a plângerii; inspectarea locului și condițiilor de muncă; verificarea și consemnarea într-un act de inspectare a corespunderii condițiilor de muncă oferite lui în raport cu normele naționale, Codul Muncii și Convențiile OIM; aplicarea sancțiunii față de angajator pentru tratamentul inuman, degradant, umilitor, ofensator, ostil îndreptat împotriva lui; în caz de depistare a încălcărilor, să prescrie înlăturarea neajunsurilor depistate la unitate în termen cel mai restrâns; informarea lui în scris despre rezultatele controlului efectuat.

De asemenea, ținând cont de faptul că alți angajați ai filialei activează în condiții necorespunzătoare, nu sunt respectate alte obligații esențiale din partea angajatorului, a formulat suplimentar cerința să fie examinată de autoritatea publică respectarea timpului de muncă de 40 ore pe săptămână și a repaosului la filiala Soroca ÎS „Gările și Stațiile Auto”; corectitudinea elaborării și respectarea turelor, acceptarea graficului de către salariat în ordinea art. 49, 68 Codul Muncii; respectarea și achitarea remunerației angajaților filialei Soroca ÎS „Gările și Stațiile Auto” în raport cu timpul de muncă efectiv îndeplinit; publicitatea și respectarea actelor interne de către angajator; lipsa căldurii pe perioada rece a anului.

Ca răspuns la cererea prealabilă reprezentantul său, avocatul Felișcan Victor, a recepționat la 21.03.2018 scrisoarea nr.G-207/18 din 16.03.2018, expediată abia la 19.03.2018, pe care studiind-o a ajuns la concluzia că autoritatea publică în mod neîntemeiat a refuzat să soluționeze cerințele din cererea prealabilă.

A susținut că autoritatea publică era obligată să efectueze controlul indiferent de faptul dacă instanța de judecată examinează dezacordul reclamantului cu suspendarea de către angajator al contractului individual de muncă, deoarece legea nu prevede excepții și condiționări. Obiectul cererii de chemare în judecată în dosarul civil nr.46-2-681-09022018 este diferit de cerințele formulate în cererea prealabilă. Autoritatea a ignorat și nu a soluționat posibilitatea examinării unor revendicări suplimentare, care nu au tangență cu restabilirea sau suspendarea salariatului la locul de muncă.

Dat fiind refuzul de a soluționa cererea prealabilă, consideră că pîrîtul a încălcat obligația de a examina și consecințele prejudiciabile sub formă de suferințe fizice și afective, a fost formulată cerința privind încasarea de la pârâți în mod solidar în beneficiul său a prejudiciului moral în mărime de 10000 lei.

În susținerea pretenției de încasare a prejudiciului moral a invocat că prin nesoluționarea în termen legal a cererii prealabile pârâțul care este investit prin lege cu atribuții speciale, nu a intervenit imediat, dar nici mai târziu în scopul inspectării locului de muncă, dând dovadă de lipsă de respect pentru petiționar care s-a aflat în incertitudine, frustrare, pericol; inacțiunile pârâțului au dus la activarea sa în condiții inumane provocându-i suferințe fizice.

Consideră că ultimul se face vinovat de nesoluționarea în termen legal a cererii și pentru un răspuns eronat inclusiv directorul Stavilă Dumitru care a semnat sub răspuns, din care motiv a fost atras în calitate de copârât. Dl. Stavilă Dumitru ar fi trebuit să dea dovadă de inițiativă, fiind principalul inspector.

A solicitat Grabovschii Alexandr constatarea încălcării de către Inspectoratul de Stat al Muncii a termenului legal de examinare a cererii prealabile din 21.02.2018; constatarea ilegalității refuzului Inspectoratului de Stat al Muncii din scrisoarea nr.G-207/18 din 16.03.2018 să soluționeze toate revendicările din cererea prealabilă; încasarea de la pârâți în mod solidar în beneficiul său a prejudiciului moral în mărime de 10000 pentru refuzul neîntemeiat de a satisface cerințele din cererea prealabilă și pentru nesoluționarea în termen legal a cererii prealabile; obligarea Inspectoratului de Stat al Muncii să satisfacă cerințele din cererea prealabilă; acceptarea competenței aleasă de reclamant în favoarea Judecătoriei Soroca; încasarea de la pârâți în mod solidar în beneficiul lui a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 26 iulie 2018 a Judecătoriei Soroca, sediul central acțiunea a fost respinsă.

Grabovschi Alexandr a declarat apel împotriva hotărârii din 26 iulie 2018 a Judecătoriei Soroca, sediul central, solicitând casarea acesteia și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Prin decizia din 13 noiembrie 2018 a Curții de Apel Bălți a fost respins apelul depus de Grabovschi Alexandr și a fost menținută hotărârea din 26 iulie 2018 a Judecătoriei Soroca, sediul central.

La 19 februarie 2019 Grabovschi Alexandr, reprezentat de avocatul Felișcan Victor, a depus recurs împotriva deciziei din 13 noiembrie 2018 a Curții de Apel Bălți, solicitând casarea acesteia și a hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că nu au fost constatate și elucidate pe deplin circumstanțele pricinii și nu au fost aplica eronat normele de drept material.

Examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului, completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

După cum rezultă din speță litigiul a fost soluționat în baza Legii contenciosului administrativ nr. 793-XIV din data de 10 februarie 2000.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 01 aprilie 2019, iar potrivit alin. (2), la data intrării în vigoare a prezentului cod se abrogă Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din data de 10 februarie 2000.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

Prin urmare, completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție va aprecia condițiile de admisibilitate a recursului în conformitate cu prevederile art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, adică conform reglementărilor anterioare intrării în vigoare a Codului administrativ.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul denotă că Curtea de Apel Bălți a expediat în adresa recurentului copia deciziei integrale. Conform avizului de recepție se atestă că Grabovschi Alexandr a primit copia deciziei instanței de apel la data de 18 decembrie 2018. Prin urmare, recursul depus la 19 februarie 2019 este în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2, 3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Examinând temeiurile recursului, completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2,3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că

recursul declarat de Grabovschi Alexandr, reprezentat de avocatul Felișcan Victor, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art.270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Completul Colegiului consideră că recursul declarat de Grabovschi Alexandr, reprezentat de avocatul Felișcan Victor, nu se

încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2,3,4) al Codului de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 193, 195, 230, 258 alin. (3) ale Codului administrativ și art. 433 lit. a) al Cod de procedură civilă, completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de Grabovschi Alexandr, reprezentat de avocatul Felișcan Victor, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Mariana Pitic

Judecătorii

Nicolae Craiu

Iurie Bejenaru